

Scandia Hotel
Tel. 2384
JOHN OGREN,
307 Patrick Street,
Hörnet af Henry Ave.
Prestklassiga rum,
God betjning,
Moderata priser,
Meal-tickets för \$1.50
Gör oss Ett Besök!

Occidental Hotel.
D. & N. RISTEIN & CO.
Förstklassiga rum och
Fina Matservering.
Skandinaviska Populära Hotel.
Hörnet af Main St. och Logan Ave.
Telefon 1688.

THE RIVERVIEW HOTEL
ELMWOOD.
Utmärkt matservering och bästa
glästrum. Skandinavisk välkomna.
J. J. O'CONNELL, Egare.

God betalning
och alla andra af alla handelsanstalter. En-
dast 8 veckors löstid. Plata anskaffas med
lön från \$14.00 till \$20.00 pr vecka. Vår
räkning är den främsta i Canada. Skrif till
MOLIER BARBER COLLEGE.
520 Pacific Ave., Winnipeg.

Önskas
genast skickliga sömmerskor samt
elever för tillverkning af skjortor
"overalls". Stadigt arbete.
Vänd eder till
NORTHERN SHIRT CO.,
148 Princess St.

Linklater Bros. & Elder
Hardware Merchants
Lägst pris på
Byggnadsförmöden-
heter
Husgeråd, Foton, kopskisar, "Mo-
vers" för gräsmattor, Skördere-
skap.
Gör oss ett besök!
Humant bemötande och billiga priser.
Phone 2790 910 Main St.
Godskörning verkställs afven.

Clark Bros. & Co., Ltd.
143 Portage Ave.,
East of Main St.
Bok- och pappershandlare
i parti.
Winnipeg, Manitoba.

Market Hotel
Winnipeg
Utmärkt servering och bästa gäst-
rum. Skandinavisk välkomna.
P. O'CONNELL, Egare.

BATES'
Mail Order
SKO AFFÄR
Hvar för sig köpa
edra skor på post!
Jag kan bespara er från
75c till \$1.00 per par.
Skrif efter katalog
Ni kan skriva på ett eget
språk och beställa genom
Canada Tidnings expedition.
289 Portage Avenue
WINNIPEG, MAN.

Make Them Sound
Spavin Cure
Under de 40 år detta världbe-
römda läkemedel, Kendall's Spavin
Cure, välsköt, har det sparat mill-
ioner dollar åt hälsöfvers.
Munda P. O. Olds, Alta.
"Jag har under flera år använt
Kendall's Spavin Cure med stor fram-
gång. Jag anser att det är öfver-
träffligt för botande af
krossknävar, sträckknä-
var, artrit, artrit af alla
slag, ringen och spätt.
Arthur Fletcher.
"Vänta ej till ni behöfver det, utan
skäff genast en flask för \$1.00
för 85.
"Var bok — "A Treatise On The
Horse" — gratis hos er druggist,
eller skrif till oss.

KENDALL'S
Spavin Cure
Under de 40 år detta världbe-
römda läkemedel, Kendall's Spavin
Cure, välsköt, har det sparat mill-
ioner dollar åt hälsöfvers.
Munda P. O. Olds, Alta.
"Jag har under flera år använt
Kendall's Spavin Cure med stor fram-
gång. Jag anser att det är öfver-
träffligt för botande af
krossknävar, sträckknä-
var, artrit, artrit af alla
slag, ringen och spätt.
Arthur Fletcher.
"Vänta ej till ni behöfver det, utan
skäff genast en flask för \$1.00
för 85.
"Var bok — "A Treatise On The
Horse" — gratis hos er druggist,
eller skrif till oss.

Edison Standard Phonograph
Pris \$39.00
6 1/2-minut-rekord a 40c. 2.40
6 1/2-minut-rekord a 60c. 3.90
\$45.30 KONTANT \$50.00 I MANADEN.
Ingen ränta pålågges.
Skaffa er vår katalog och undervis-
sande metod af betalning på Edisons
eller Victors.
CROSS, GOULDING & SKINNER
Limited.
Försäljare af
Pianon, Orglar och Phonografer.
323 Portage Ave. Winnipeg, Can.
Telefon M. 4413.

LANDSMAN
gören Edra rättigheter
gällande genom att
uttaga
**EDRA MED-
BORGARE-
PAPPER!**
Undertecknad, Svenska
Canada-Tidnings kassör,
som af regeringen i Ot-
tawa utnämns till "Kom-
missionär för naturalisering",
har nu erhållit alla för ut-
färdnad af naturaliserings-
papper nödiga dokument och
ombesörj dessa insändande
till vederbörliga domstol för
slutbehandling.
Alla landsmän, äro välkom-
na till S. C. T:s kontor, där
de förberedande papperen
utfärdas af mig.
Högaktningfullt,
J. ALFRED HANBERG,
Commissioner of
Naturalization.
Address: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

LANDSMAN
gören Edra rättigheter
gällande genom att
uttaga
**EDRA MED-
BORGARE-
PAPPER!**
Undertecknad, Svenska
Canada-Tidnings kassör,
som af regeringen i Ot-
tawa utnämns till "Kom-
missionär för naturalisering",
har nu erhållit alla för ut-
färdnad af naturaliserings-
papper nödiga dokument och
ombesörj dessa insändande
till vederbörliga domstol för
slutbehandling.
Alla landsmän, äro välkom-
na till S. C. T:s kontor, där
de förberedande papperen
utfärdas af mig.
Högaktningfullt,
J. ALFRED HANBERG,
Commissioner of
Naturalization.
Address: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

LANDSMAN
gören Edra rättigheter
gällande genom att
uttaga
**EDRA MED-
BORGARE-
PAPPER!**
Undertecknad, Svenska
Canada-Tidnings kassör,
som af regeringen i Ot-
tawa utnämns till "Kom-
missionär för naturalisering",
har nu erhållit alla för ut-
färdnad af naturaliserings-
papper nödiga dokument och
ombesörj dessa insändande
till vederbörliga domstol för
slutbehandling.
Alla landsmän, äro välkom-
na till S. C. T:s kontor, där
de förberedande papperen
utfärdas af mig.
Högaktningfullt,
J. ALFRED HANBERG,
Commissioner of
Naturalization.
Address: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

LANDSMAN
gören Edra rättigheter
gällande genom att
uttaga
**EDRA MED-
BORGARE-
PAPPER!**
Undertecknad, Svenska
Canada-Tidnings kassör,
som af regeringen i Ot-
tawa utnämns till "Kom-
missionär för naturalisering",
har nu erhållit alla för ut-
färdnad af naturaliserings-
papper nödiga dokument och
ombesörj dessa insändande
till vederbörliga domstol för
slutbehandling.
Alla landsmän, äro välkom-
na till S. C. T:s kontor, där
de förberedande papperen
utfärdas af mig.
Högaktningfullt,
J. ALFRED HANBERG,
Commissioner of
Naturalization.
Address: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

LANDSMAN
gören Edra rättigheter
gällande genom att
uttaga
**EDRA MED-
BORGARE-
PAPPER!**
Undertecknad, Svenska
Canada-Tidnings kassör,
som af regeringen i Ot-
tawa utnämns till "Kom-
missionär för naturalisering",
har nu erhållit alla för ut-
färdnad af naturaliserings-
papper nödiga dokument och
ombesörj dessa insändande
till vederbörliga domstol för
slutbehandling.
Alla landsmän, äro välkom-
na till S. C. T:s kontor, där
de förberedande papperen
utfärdas af mig.
Högaktningfullt,
J. ALFRED HANBERG,
Commissioner of
Naturalization.
Address: 325 Logan Ave.,
S. C. T:s kontor, Winnipeg

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när
de komma till Winnipeg. Sålunda
samma "artighet" mot mig som mot
andra mina broder. Na förfaller det
sig emellertid så, att jag åter mig
visserligen icke "plöcker" utan i-
stället — åtminstone skall den som
försöker sig på det "jobbet" ha lite
bättre begrepp om "plöcking" än
pastor D. har. Pastor Dahlberg vill
visst "icke väcka någon tidnings-
strid", nej då, var det likt sig det!
Så han i sitt första orörande mot
mig. Hur han praktiserat detta vet
denna tidnings läsarens öra. Och jag
väger en norsk fetsill mot en svensk
surströmming, att pastor Dahlberg
har det i det sista ordet i denna tvist,
om han så måste resa ända till Grin-
na för att lyssna fram det i en vrå.
Och efter detta skall han få ha or-
det.
Pastors sista skrifter i S. C. T.
är dock i grund och botten ingenting
annat än ett väckert försök att le ge-
nom tårarna, och på smugosars vis
försöka sin läsarens, att "det svär-
de icke" — "jag är icke förargad".
— "jag njuter af det" o. s. v. Ty
den måste vara lika bornerad som
pastor Dahlberg själf, som icke ser
af märken synfingarna under den
öfverborna brövarven.
Hvar för sig pastor D. har följ-
ga in i ett så kallade "svär" till mig
både P. P. W. J. J. sitt barnpöj på
en sonlageförmyndig, har stor An-
stans församlingen i Winnipeg är
hur jag "gripit ut luften", att han
repeterar ur Svenska kyrkans histo-
ria — hvar i all världen har pastorn
fått det från, om icke ur Svenska
kyrkans historia — har han kanske
efter allt "gripit ut luften"? —
hur jag skrifver svenska o. s. v. Gång
på gång förklarar pastor D. "detta
har inte till", hvar i all världen
skapar pastorn ett sådant kalei-
doskop, med så många gubbar ut, och
det inte hur till påsen? Men det är
väl ursäktligt för en som anser sig
vara bäraren af pedum episcopale eller
hur! Emellertid, jag flyr icke
från Winnipeg för så lite. A'm here
to stay, you know.
J. Sällström.

Korrespondens
Kyrkan och pressen.
"Annu en gång".
Till pastor Dahlberg "förmöjelse".
Red af S. C. T.
I regel brukar jag icke fästa något
afseende på sådana skrifter som
den af pastor Dahlberg i förra ve-
ckans nummer af S. C. T. Ty allt
hvad han lyckats säga i fem spalter
af trehundra nummer är parfraser,
grofva förvrängningar af hvad jag
skrifvit samt ansträngningar att
klaka ut sig en och annan kvickhet,
som tyvärr råkat till skapad likna
mera plumpheter, än något annat.
Jag får årligt bekänna, att jag för-
lorar lusten till offentlig diskussion,
när min antagonist visar sig vara så
oförmoden att skilja på sak och per-
son, som pastorn är. Men par kom-
plisansen, som framsnannan uttry-
cka sig, skall jag till pastor Dahlberg
"icke lita på mig" (det är hans
egna ord) säga något litet om hans
satt att kritiska, hvad han tror sig
vara värd till.
När pastor Dahlberg hux flux ka-
stade sig öfver mig för min lilla up-
psatta om "Kyrkan och tidningspre-
sen", trodde han förmöjligen att han
hade en "gås att plöcka". Har se-
dermera hört, att han brukar taga
mot svenska pastorer af andra sam-
fund på det där säregna sättet, när